

შორეული ყვავილები

მე უფსკრულთან მივედი,
ყოფნა ისევ მომბეზრდა.
ჩემი თეთრი იმედი
დაიკარგა ოდესღაც.

და ცრემლები ფერადი
დარჩა ღამის უბეში.
სადღაც მიდის ბარათი
დატვირთული ნუგეშით.

ჩამორეკეს ზარები
და ქალწული ატირდა.
ფიქრი ჩადგა ქარივით
შემოდგომის ნაპირთან.

ღამე ასე გაივლის
და ლანდები სურვილთა.
და ცისფერი ყვავილი
გამოჩნდება სულიდან.

მიდის ჩემი სინაზე,
როგორც ნისლი დიღების.
და თბილისის წინაშე
სანთელივით ვილევი.